

AZ ÚJKOR

A MAGYARORSZÁGI SZÁLLODAI, ÉTTERMI ÉS KÁVÉHAZI PINCÉREK ANYAGI ÉS SZELLEMI ÉRDEKEIT VÉDŐ SZAKLAP.

Szerkesztőség és

kiadóhivatal: Dobány-utca 84. III. em.

Felelős szerkesztő:
FARKAS JÁNOS.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díjak:

Egész évre 6 K. Fél évre 3 K.

Egyes szám ára 20 fillér.

Kávésok a Szövetség vezetőit nem ismerik el a pincérség igazi vezetőinek.

Mult hó 26-án megtartott kávé elnökválasztó közgyűlésén Reiner Mór az új elnök javasolta, hogy az alkalmazottaknak 25%-kal emeljék hetibéruket. Noha már a mult évben nagyon sok helyen több fizetést kaptak a pincérek, mint amit ez a százalék a már azóta is fokozódott drágaságban jelent. Fábri Henrik azt indítványozta, hogy e kérdésben meg kellene egyezni a pincérek vezetőivel. Azután Weingruber Ignác szólt a tárgyhöz és kijelentette, hogy a pincéreknek jelenleg nincsenek vezetői a Szövetség vezetőit pedig nem ismerik el a pincérség igazi vezetőinek és velük szóba sem állnak.

A rokkantakért.

Elmult a háborus láz. Mindenki a béke utáni vágygval van eltelve. A háboru első évének idealizmusából nincs már a lelkekben semmi. Hol van az az idő, amikor egy-egy rokkant fellábu katona láttára könybe lábadtak a járókelők szemei. Egy kis idegcsock abban az időben több ért, mint ma a teljes kéz- és lábnelküliség.

Azt mondják, minden szerencsétlenségben van egy szemernyi szerencse. Ilyen szemernyi szerencséjük volt azoknak, akik még a háboru első évében kerültek haza mint rokkantak. Ezek a társadalom akkori altruizmusából valóságos fürdőt vehettek.

Az első esztendő első félevének tépést készítő, csuklóvédőt forgoló uri dámái visszaalakultak zsúr és mulatság rendező hölgyekké, akik a „Hősökért” felirásu nemes vezető márkát a saját szüretelésük értékesítésére használják fel.

No de ezek csak nők. De mit szólnak azokhoz a férfiakhoz, akiknek vagyonát, állását, ekzsztenciáit mentették meg a hősök és mégis ma már csak úgy emlékeznek meg róluk, akár csak a hadiözvegyekről. Szóval, a lelkesedés lehült.

Ma már alig hallunk valamit a rokkantak ügyéről, kivéve a hivatalos állami intézkedéseket. A társadalom teljesen közömbös lett. De különösen közömbössé lettek a mi ipari köreink. Szaklapjaink tele vannak borpancsolási receptekkel, meg piaci árakkal. Ipartársulataink csak vagyonosodásuk módozataival törődnek, de sem a most munkában levő sem a harctereken vagy fogságban szynylődő és onnét hazalérő volt munkásaik sorsával nem foglalkoznak.

A pincérek egyetlen egyesülete a Szövetség, (minden egyéb csak szakszervezet nem.) Ennek a Szövetségnek a vezetősége olyan anarchisztikus állapotot teremtett Budapesten a pincérek között, hogy tőlük ma már semmiféle irányban sikeres intézkedés nem remélhető.

Egyedüli kilátásuk tehát a rokkantaknak csak a szaktársak egyéni buzgalmban rejlik. Erre helyezük mi is a fősúlyt.

Minden egyes épkézláb dolgozni tudó pincér, tartsa kötelességének, hogy ott, ahol dolgozik, minden olyan állásra, állást, állást a pincér nehéz fizikai teljesítményét végezni nem tudó rokkant is betölthet, oda ilyen rokkant szaktárs alkalmaztassék. Ilyen állás egy-egy nagy üzemben, szállodában, étteremben, kávéházban számtalan van. Ezeket az állásokat még mindig (bár nincs rá szükség) fiatal, fürgé, egészséges más nehéz munkára is alkalmas egyének töltik be. Másrészt lefoglalva tartanak kényelmes nagy vállalkozók, kik bérletüket még albérltetbe is adják s ők maguk csak henyelnek, vagy egész nap „zszugáznak”.

Mi szükség van például arra, hogy egyes ruhatár nagy vállalkozók há-

rom-négy kávéházban vagy étteremben foglalnak le ruhatári állást, és ők maguk sehohsem dolgoznak, csak kiuzsorázott alkalmazottaik robotolnak egyes családtag vagy albérlő felügyelete, hajcsároskodása alatt.

Szaktársaink kötelessége lesz, hogy mindezen helyekre régi, jó, elsőrendű olyan pincérek kerüljenek, kik a háboru viharából úgy kerültek ki, hogy most már sajnos a legenyhébb mértékkel mérve sem felelnek meg a pincérfoglalkozásnak.

Hogy ezt a felhívást miért intézzük kizárólag a pincérekhez és azokhoz is mint egyénekhez, a fentebb elmondottakon kívül erre még az is indít bennünket, mert jól tudjuk, hogy minden üzletnek szive, lelke, ütőereje a pincér. A pincér munkáján keresztül folyik minden más mellék munkásnak a jövedelem forrása és ezt a pincérek úgy irányíthatják, hogy azt csakis általuk illetékes egyének élvezzék. Illetékes erre pedig mindenkor csak rokkant munkás lehet.

Margó

A kávésségédek viharos ülése.

Irta: DOMÁNYEK PÁL.

Március 8-án történt, hogy az egyesületen kívül állástfoglaló mozgalmi bizottság értekezletet tartott. Minthogy ez első értekezlete lévén, közhírré tettük ugy az esti, mint egyes napilapokban is, hogy felbresszük az összetartozandóság érzését, minden jobb, intelligensebb és tekintélyesebb kávésségédekben. Elsőnek jelentem meg, mint a mozgalmi párt egy vezetője az értekezleten. Meglepetésemre felismertem a gyűlésen az egyesület vezetőségének egyes tagjait is, kik nagyobb sereggel jelentek meg. Az idő előrehaladottsága révén az egyesület részéről egy szölasra emelkedik és sikerült ötlettel Kálmán István az éttermi segédek szervező bizottságának elnökét, a gyűlés elnökévé kiáltotta

ki, a kit az előre betanított kontárok egyhangulag megszavaztak. Erre az elnök feláll és megnyitja az ülést, majd Hanisch Pál az egyesület titkárának adja át a szót. Káprázatos jelenet volt ez. Nem tudtam miféle hűhő készül itt. Csak aztán kezdtem felocsudni, amikor Hanisch Pál kijelentéseiben többek közt azt/hangoztatja, hogy a mai értekezletet nem hivatásos elemek hívták egybe. Erre azt feleltem igen tisztelt Titkár ur, hogy amíg az én meghívásomra a pincértársadalom színejeva jelenik meg, kik az egyesület meghívására abszolút nem reagálnak, addig az Ön meghívására az említetteknek ép az ellenkezője csatlakozik, vagyis a pincértársadalom legzüllesztőbb elemei, legnagyobb analabáti foglalnak állást, kik nem a nevelésre és tanítatásra szorítottak, amiben eddig ugyan nem is részesültek, de hivatásos pályájuk fergét idezi elő a bizalomnak, a tekintélynek, a virágzásnak és gyümölcsözésnek, kik sohasem öszték, keresték egzisztenciájuk, tekintélyük és erkölcsük nivóját s igaz voltát, hanem megelégedtek mint egy csordavezetéssel, kik egész idejükün hályogon nézték pályájuk, sorsuk göröngyös utjait, kiknek sokkal nagyobb szükségük van a tréberezésre, kártyázásra és egy lóra, minthogy pályájuknál fogva a műveltség és kultúra színvonalába illeszkedjen. És mily különös, hogy az egyesület vezetősége ily alkalmi haszonlesésekre legyen rákényszerítve, hogy négy éven át álmokban ringatását, a négy év alatt kicéhező és szomjúzó gyomrát e fajta zsákmányokkal enyhítse. Látszik, hogy nemcsak a kávéspartársulatnál, de a pincértársadalomban sem örvendek legesekélyebb tekintélynek sem, miért is kénytelen ily alkalmat megragadni, s ahogy kijelentette, magáéva teszi a gyűlést.

Szóse róla! Csakhogy sokkal energikusabb, tekintélyesebb, zseniálisabb elemekkel volt dolga, minthogy e kijelentését egyszerűen megvalósíthatta volna. Mire kitör mindkét részlől a vihar. Pártom az az óvás emeléséért. Végre rátér a fizetésrendezés emelésre. Elfogadom egyes pontjaiban, de nem fogadom el általában. Különben is óvást emelnék az ellen, hogy nemcsak ismeretlenek, de olyanok intézék és kormányozzák a pincérosztály érdekeit, kikben a tekintélyesebb pincéri karnak tán a legesekélyebb bizalma sem lehet. Mert hogy tesz, hogy cselekszik, ahogy dolgozik, hogy lesi az alkalmat, mikép tudná taktikáját, ismert recipéjét érvényesíteni mások kebelében. Mily különös, hogy saját vezetése alatt álló egyesületét otthagya és elmegy egy hivatalon helyre, hol bemutatkozik négy éves henyélése után, csak nyugot készül huzni szemünkre, amin csak annyit lássunk, hogy Ő most cselekedni akar...

Nem mindig sikerül a hályoghuzás!

Most az egyszer vágja zsebre kedves titkár az efajta preperátumokat és használja azok ellen, kik pályájukat szimpla halyogon nézték, s kik az aspirint tyukszermirtás ellen használják.

Beszédének elhangzása után megtörtént a mi részünkről is a felelet, *Farkas* — adta meg ezt — mit először abcuggal, majd beszéd végén gratulációkkal illettek. Elhangzott az a kifejezés is, — ha nem tetszik a vezetőség, menjünk az egyesületbe és buktassuk meg! Jó magamjelentem ki, hogy az alapszabályok szerint több mint 10 éve, nem lehet megbuktatni. Egy aki közbevága: Készülj egy másik alapszabálytervezet. — Elkésett a módosítás, jó magam is dolgozom rajta. — Nem tetszett a Hanisch urnak a kijelentésem, mert egyesületi robbantást látott benne.

Téved igen tisztelt Titkár ur! Az egyesület sosem lesz felrobbantva! Sőt! Annak keretében dolgozom, s csak abban az esetben iratom be általam és pártom által szerzett tagokat is, mert épen az egyesületet akarjuk megvédeni minden erőnkkel a romlástól, a zülléstől és hanyatlástól. Nem az egyesületet akarjuk szétszaggatni, ami már ugys darabokra szakadozott, inkább láncszemekkel összehozni és szakadozását saját erőnkkel megvédeni. Ne ijedjen meg kedves Titkár ur, hogy az egyesület szétrobbantásán dolgozom, amikor csak egy alapszabály módosításról van szó. Ezzel még nem robban szét az egyesület, különben sem szeretném, ha szíjjelrobbanna. Ha pedig oly demokratikusnak tartja jelen alapszabályait, hogy tehette azt a kijelentést, hogy én már nem is vagyok az egyesület tagja? Hogy tehette azt a kijelentést akkor, a mikor az egyesület keretében, az egész pincértársadalom érdekében tesztek és cselekszem? Mutassa meg alapszabályainak azt a paragrafusát, amely még azokat is kizárja, kik a közös érdekében munkálkodnak. Mert ha még is bent van, akkor az már nemcsak hogy alkotmányellenes, mint most, hanem a legnagyobb öncsmányság volna egy egyesületet ily alapszabályokkal vezetni és kormányozni.

Miért fenyegetődzik munkástömeggel, mint ahogy azt már több ízben is hangoztatta? Ha ön és társai a munkástömeget csak arra használják fel, hogy testvérháborút provokáljanak más békés emberek számára, akkor máris joggal nevezem azokat ablak és aszlagzóknak. Esztelenség volna a tömegtől, hacsak azért jönne ránk, mert a pincértársadalomnak nem tetszik a vezetőség és az alapszabály, s majd az egyiket kicserélni, a másikat módosítani kívánja. Menni kell onnan nemcsak most, de ezután is, kik hátrányára vannak a pincér osztály érdekeinek. Látszik, hogy nem érzi magát hivatalának magaslatán. Idegen ember tömegben keresi bástya falát. . . Hagyja

azokat kedves Titkár ur! Ezzel csak testvérháborút idézne elő. Nincs nekünk szűkösünk ilyenekre, hisz jó magunk is igazi ideális demokratikus emberek vagyunk. Nincsen itt pártomnak és jó magamnak semmi más büne, illetve célja, mint az, hogy a pincér egyesületi vezetőségéigddig viselt, hivatalának teljes hátramaradottsága ellenében a pincértestület erkölcsi, anyagi és társadalmi érdekeit hatályos és célra vezető módon elősegítsük. Nem célo, nemis természetem az agresszív támadás, én teljesen objektív alapon állok, nem kívánok egyebet kartársaim egzisztenciájának javításánál. Nem én vagyok az oka, hanem Önök, hogy szembekerültünk egymással, s amikor minden erőnkkel odahatunk, hogy erőlyesebben, elfogulatlanabban szolgáljuk az ügyet, kartársaim egzisztenciájának javítását, karunk megélhetésének és tisztességének feladatait, erkölcsi és társadalmi tekintélyünknek emelését, nem érhet minket gáncs, amint nemis tekintjük érdemnek, mert többre becsüljük kartársaim érdekeit, mint a tekintélyt vesztett, mindnyájunk előtt teljesen lejárt, végleg levezítelt vezetőség tekintélyét.

Felhívás!

Felhívom a tisztelt kartársakat, hogy csatlakozzanak az Új kor azon mozgalmához, amelynek célja a pincértársadalom újjászervezése, célja a pincérosztály erkölcsi és anyagi érdekeinek megvédése a szövetség keretében. Felhívom a kartársakat, hogy mozgalmunkat a legnagyobb mértékben támogattin sziveskedjenek. Mozgalmunk minden állásáról és lefolyásáról tüzetes tudósítást nyujt az Ujkor szaklap, melynek előfizetésére is felkérek mindenkit.

Céman János.

Taggyűlés a „Szövetségben.”

Ugy látszik mégis győzött a forradalmi küzdelmek által felidézett új élet szelleme. Ezt az időparancsotlatot érezte minden ember és törekedett a haladás szekerére felkapaszkodni. Csak a pincérek fásult vezetősége maradt hátra, akiket azonban az általános mozgólódás belekényszerített az élet — küzdelmek csatájába; amivel vagy megbirkóznak, vagy örökre egy dics-telen hajtórészt szenvednek.

A mult hó 13-án megtartott kényszer-taggyűlés még mindig a régi vezetőség tunya nemtörődöm, közömbös és gyatra szellemüket festette meg, ámbar ott voltak, ha még kevés számmal is azok, akik megértették az „Ujkor” azon meggyőző érvelését, hogy minden pincérnek a saját egyesületében van a helye s hogy ott közös erővel igenis lehet komoly hivatásra méltó

egyesületet teremteni megfelelő vezetőség mellett.

Keszey Flóris elnök 411-kor megnyitotta az ilést, rövid beszéd után átadta a szót Halász Pálnak, ki beterveztette az új programot a jövő bejávitásról. A tagok nagyrésze annak revízióját és alapos szakmegtárgyalatását kívánta, mivel a tervezet úgy a pincérnök mint a felszabadult borfiúk által szaktárgya is képez. Néhány hozzászólás után következett Sági István felszólalása, ki a következő beszédet mondta el a tagok általános helyeslése mellett:

„Tiszelt Tagtársak. Engedjék meg, hogy mint hivatásos tagja az egyesületnek, felszólalhassak azok nevében, akik ami szakbeli munkánkat nem a léhaságban, tehetetlenségben, gyarlóságban és lealáztatásban találják és látják, hanem ami hivatásunkat egy tisztességes pályának, becsületes kenyérkeresetnek tartják. Szomoruan konstátalom, hogy ami iparágunk a közéletben a lehető legrosszabb hírnévként örvendő társadalmi helyzetünk a legutolsó fokon áll, tekintélyünk, existenciánk még mindig a létükdelmek nehéz gondjai által elnyomva, mindezekig nem érte el a művelt nyugat pincéereinek magasfokát. Hogy mi a célja egyesületünknek a jelenlegi vezetés mellett, igazán nem is tudjuk, de annyi bizonyos, hogy azok a pincérek, akik elsőrangú kávéházakban dolgoznak és a legjobb hírnévként örvendenek, sajnálatlalt tapasztalják úgy pályájuk mint ezen egyesület céljainak sikertelenségét. T. Tagtársak. Ahhoz, hogy helyzetünkön bármiképp is segíthessünk, elsősorban is az összetartás, a szervezés eredményessége szükséges, már pedig ez a vezetéség ezirányban semmit sem tett, nem tudott, sőt nem is akart, mert ha azok a pincérek, akik nem tagjai egyesületünknek, belépnek, ide beteszik a lábukat, akkor ennek a vezetéségnek innen pusztulni kell, hogy átadja helyét azoknak, kik arra hivatottak és méltón mondani tehát, azért nem akarja ez a vezetéség, hogy mi mindnyáján együtt legyünk, sőt ebbeli mozgalmunkat is meggátolni igyekszik olyformán is, mint azt múlt pénteken is tette, ezért akar ami sorainkban egyenlenséget zavartamasztani, hogy a zavarosban aztán kényelmesen halászhasson.

T. Tagtársak! Egy aljas rágalmat dobott valaki vagy valakik a levegőbe rólunk az „Ujkor” híveiről, t. i. azt, hogy mi az egyesület felrobbantására csináltunk mozgalmat, hát megnyugtathatom T. Tagtársaimat, hogy nem ez a célunk, nem mert ez áruslás lenne saját szakmánk ellen, de igenis az, hogy ne legyen ez az oly nagyra hivatott egyesület néhány embernek a játéklabdája, hogy a vezetés azok kezében legyen, akikben megbízunk, akik arra igazán hivatottak és méltók; minál számosabb ügykörben. Azért le velük! Le a hivatatlan, tehetetlen vezetőkkel! A betervezett programot elfo-

gadam, de csak abban az esetben, hogy más vezetőség terjeszti be, egy olyan, akiben megbízunk, mert tudjuk, hogy programját meg tudja és meg is akarja csinálni.

Ma közérdek, hogy ez a vezetőség minél előbb elhagya tisztességét, mert a kintlevők tehetetlenségük véget nem csatlakoznak az együlethez és véget nem sok ellenségük van a pincérek körében.

HIREK

Egy nyugtalan üzletvezető. Amint hírlik az Emke kávéház személyzetének igen sok baja van az ottani Roboz üzletvezetővel. Már egy esetben a sok okoskodása folytán ki is esett onnét, amikor az egyik felirónóval gyűlt meg a baja, de ez úgy látszik, nem elégséges neki. Hol az egyik, hol másik pincérrrel kezd ki. Legutóbb azt kívánta, hogy a reggel hat órától dolgozó pincér maradjon este tizenegyóráig munkában.

Nagy változások a Pantol étteremben. Amióta Pantol Márton bírja a volt Wurglits-fele vendéglőt Budapesten, igen sűrűn változnak ott a főpincérek. Legutóbbára onnét kilépett főpincér elpanaszolta nálunk, hogy nap nap után ráfizetett az üzletre, mi okból nem tudja. Szerette volna a blokkrendszert behozni, hogy meg legyen a kellő ellenőrzése, de ebbe főnöke nem ment bele, mire ő is kilépett. A blokkrendszer egyike a leghelyesebb ellenőrzés, hogy Pantol ur miért nem ment bele, igazán csodáljuk.

Eljegyzés. Horváth Géza kartársunk, a ki jelenleg Sátoraljai helyen van, a restiben fizető, eljegyezte Hrabács Erzsike urleányt Sátoraljai helyen.

Az Arpád kávéház új kezekben. Rég-múlt idők egyik igen kedvelt polgári kávéháza, az Arpád, új kezekbe került. Szakiparunkban a legjobb hírnévként örvendő Winter Adolf vette meg, aki a legnagyobb odaadással fáradozik, hogy vendégeinek pártfogását mindenkor kiérdemelje, de különösen előszeretettel fogadja a szakmabeliek szives támogatását.

Béke vagy háború. Az izgalmas világmérfőzés immár a döntő vég felé fordul, és családok milliói lesik a váravárt béke hajnalhasadását.

De elpusztíthatatlan, igazságos magyar kedélyt a háború izgalmai nem tudták tönkretenni és egy-egy magyar ezred lövészárkaiban a nyugalmasabb napokon alig hallgatott el a nóta és sokféle muzsikaszó. Különösen a kisebb hangszerek, mint szájharmónikák, okarinák és furulyák és százfélék egyéb zsebhatszerek, örvendtek a harctéren közkedveltségnek.

Most a béke közeledtével a hangulat természetesen vidámabbá fordul és hőseink remélhetőleg nemsokára itthon a család körökben fognak muzsikálni.

Olcso és jó hangszerekkel, beszélőgépekkel várja őket Sternberg cs. és kir. udvari hangszergyár Rákóczi-ut. 60.

Családi öröm. Horváth Marich János főpincér kartárs családjának igen nagy örömben volt része. A gondviselés egy leánygyermekkel ajándékozta meg őket.

Panasz a Neiger étteremből. Egy fiatal éthordó kartársunk elpanaszolta, hogy az ottani főpincér igen durva módon járt el vele. A borralval körül szóváltás keletkezett közöttük és bár nagyon is nem helyes, hogy a főpincér felgyeje elosztás véget az éthordó tiszteletdíj, mégis mert szóváltette kifogásait, pofonokkal fenyegette meg. Az ilyen kollegialitás nem vall egy főintelligens pincér volta mellett.

Elhalt ügynök. Nagyváradról jelentik az ottani széles körökben ismert Silbermann Ignác pincéruügynök meghalt.

Az intelligens pincérek az Ujkor mellett. A pincérek körében nagy csata folyik. A kontárok a Szövetség mellett foglalnak állást, mert ezeket a kávéfőzőből gyártott Kántor-fele embereket csak a szakegyesület ismeri el pincéreknek, míg az intelligens nagy többség az Ujkor mellett áll.

LEGUJABB.

Bukik a Szövetség vezetősége.

Amint hírlik, a Szövetség vezetősége a közbéke érdekében le fog mondani.

Felkérjük az ellenzéki kartársakat, hogy április 3-án este 8 órakor az egyesület helyiségében tartandó szakgyűlésen okvetlen megjelenni sziveskedjenek, mint-hogy e gyűlésen az általános pincérszótály érdekeit képező ügyeket tárgyalják, hol a nem tagnak is megjelenni és felszólalni joga.

Kezdenek helyesen gondolkodni a bizalmi férfiak. Az éttermi segédek bizalmi férfiai legutóbb megtartották alakuló értekezletüket, amikor is elhatározták, hogy csakis diplomatikus módon fogják hivatásukat inagurálni.

Változások. Weigl Miklós, a Mátyás király kávéház főpincéri állását foglalta el Budapest. — László Lajos éthordó a vasuti restibe lépett be Szatmáron. — Csik Gyula főpincér az állatkerti étterembe lépett be. — Lacca Armand főpincér a Magyar király szálló Komárom. — Lebeda Ferenc főpincér Seiffert kávéház Bpest.

Szerkesztő-kiadó: GREGORITS ISTVÁN.

Pozsonyi patkó

vidékre szállítva a 50 fillér helyben 48 fillér. Megrendelhető

SZIGETVÁRY ÉS TÁRSA

finom cukrász sütődjében
BUDAPEST, VII., ALMÁSY-TÉR 2. SZ.

Vendéglősök REJTVÉNY figyelmébe.

HOGYAN SZEREZHET INGYEN?

Az üzleti forgalom előmozdítása érdekében egy pénzdobásra működő zeneautomatát. Súlyüzemre vagy villanyhajtásra berendezve díjmentes felvilágosítást ad az Első Magyar Zeneautomata- és Villanyzongora Kölcsönzési és eladási intézet, Budapest, VII., Rákóczi-út 14. sz.

Telefon: 118—67.

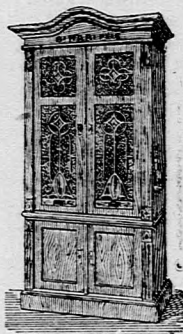
Ugyanott előnyös feltételek mellett:

Villanyzongora és zeneautomata

kölcsönzés, bérlet, eladás, jókarban tartás, hangercsere és átalakítás tetszés szerinti darabokkal

Használt zeneautomaták félárban!

Érdeklődőknek vételkötelezettség nélkül mutatjuk be. dus mintaraktárunkon működésben levő zeneinket, melyek a modern zenetechika legújabb vívmányaival hegedű, hárfa, gitár, mandolin, xilofon stb. kísérettel vannak felszerelve.

Budapesti Óvadék Szövetkezet

Óvadékokat éttermi-, kávéházi és szállodai pincérek részére **korlátlanul folyósít és váltópénzeket.** — Tagfelvételt bármely időszakban. — Kedvező feltételek. — Gyors és előnyös lebonyolítás. — Hivatalos helyiség: Budapest, Rákóczi-út 55. II. Hivatalos órák: D. e. 9—12-ig. D. u. 3—6-ig.

NAGY IGNÁC — pincélfelszerelési cikkek szaküzlete
Budapest, VII., Károly-körút 9.

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindenemű pincélfelszerelési cikkekben, ú. m. borszivattyúk, szűrőgépek, hordóközölők, paszterizáló készülékek, palackok, paraidugók, címékben stb. Kiváló készítmény!

PAPIRSZALVÉTA

Kávéházi fehér kreppe hajtogatva. Éttermi puha papírszalvéta 50-50 cm. nagyságban legutányosabban beszerezhető.

özv. Berkovits Károlynénál
Budapest, VII., Sip-utca 4. sz.
TELEFON: 106—07.

Kit pártoljunk? Szaktársak!

Ahol csak lehet, a borhoz vagy a pezsgőhöz mindenkor

Krondorfi savanyúvizet
szolgálunk fel. ■■■■■

Árpád Kávéház

BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRÜT 8.
Tulajdonos: WINTER ADOLF

MATTONI FÉLE
GISSHÜBLER
Legjobb asztali és üdítő ital—Kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és holag-hurutnál. —: MATTONI HENRIK
Budapest, VI., Teréz-körút 37.

TÖRLEY

KOVÁCS VENDÉGLŐ

a „Piros almához”

A volt Sipos-féle vendéglő a San-Remo kávéház mellett.

Negyofogásos teríték 3.20 korona.

Szakkabeliek étkezője.

Csak a szaklapunkban hirdető cégek árút ajánljuk és vásároljuk.

STERNBERG ÁRMİN ÉS TESTVÉRE

Császári és királyi udvari

Budapest, VII., Rákóczi-út 60. **HANGSZER-GYÁR** Budapest, VII., Rákóczi-út 60.
(Saját palotájában) (Saját palotájában)

Bösendorfer, Ehrbar, Koch & Korselt, Wirth, Laubger & Gloss, Stingl stb. stb. legkiválóbb külföldi zongorák és pianinók, valamint hírneves saját gyártmányaink dus raktára.

Zenélő automaták vendéglő és mozi részére. Gramofonok tölcserrel, valamint tölcser nélkül a legolcsóbbtól a legfinomabb kivitelig minden árban. Óriási választék.

Hanglemezek a legújabb felvételek. Használt hanglemezeket darabonként 1 koronáért készpénzen vásárolunk.

Írja meg, hogy milyen hangszert óhajt vásárolni. Arról küldünk képes árjegyzéket.

Használt hangszereket ujakra becsere-lünk vagy készpénzért megvásárolunk. Az összes hangszerek javítása saját műhelyeinkben.

Az összes hangszerek gyára és legnagyobb raktára.

Sternberg Ármín és Testvére
CS. ÉS KIR. ÜDVI. HANGSZERGYÁR, HEGEDŰ KÉSZÍTŐ MŰTERME
BUDAPEST, VII. RÁKÓCZI-ÚT 60.
KÉPES ÁR JEGYZÉK INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Pezsgőzsdugókat veszek.

Használat nem törtélt drönként 1 kor. Használt dugókat kilőjt 20 kor. Uj para-fadugókat minden mennyiségben előzetes minta beküldése mellett. A legmagasabb árajánlat.

Szerdahelyi Dezső
parafadugógyáros
Budapest, VIII., Rákóczi-tér 11
Telefon József 65-90

ELADÁS NAGYBAN és KICSINYBEN.